

Sygnatura akt VI Ka 439/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **11 lipca 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepusa

Protokolant Barbara Szkabarnicka

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2016 r.

sprawy **D. B. syna M. i E.,**

ur. (...) w J.

obwinionego z art. 92 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 lutego 2016 r. sygnatura akt III W 424/15

na mocy art. 437 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, art. 104 § 1 pkt 7 kpw, art. 118 § 2 kpw w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 119 kpw

1. uchyla zaskarżony wyrok i na mocy art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw umarza postępowanie przeciwko obwinionemu o zarzucone mu wykroczenie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 6.09.2001 r. o transporcie drogowym;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego D. B. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem wydatków poniesionych na ustanowienie obrońcy w sprawie;
3. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

VI Ka 439/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2.02.2016r. D. B. został uznany za winnego tego, że w dniu 12 kwietnia 2014r. w G. na autostradzie (...), kierując pojazdem marki I., o nr rej. (...) wraz z przyczepą o nr rej. (...), realizował przewóz drogowy nie dopełniając obowiązku okazania do kontroli dokumentu w postaci wypisu z zaświadczenia na wykonywanie krajowego niezarobkowego przewozu drogowego rzeczy na potrzeby własne, tj. wykroczenia z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 6.09.2001r. o transporcie drogowym i za to na mocy art. 92 ust. 1 Ustawy z dnia 6.09.2001r. o transporcie drogowym wymierzono mu karę grzywny w kwocie 300 zł.

Na podstawie art. 118 § 2 kpw i art. 119 kpw zasądzono od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków postępowania, kwotę 815,13 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodów z opinii biegłych, oraz kwotę 30 zł z tytułu opłaty.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca obwinionego zarzucając mu obrazę przepisów postępowania określonych w art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę.

Odwołujący się wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu.

Apelacja okazała się skuteczna o tyle, iż w wyniku jej wniesienia zaskarżony wyrok należało uchylić i umorzyć postępowanie.

Zgodnie bowiem z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym czasie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Czyn zarzucony i przypisany obwinionemu miał zostać popełniony w dniu 12 kwietnia 2014r., natomiast w dniu 3 czerwca 2014r. wszczęto postępowanie, a zatem karalność wykroczenia ustała w dniu 12 kwietnia 2016r. Nastąpiło więc przedawnienie orzekania, o którym mowa w art. 5 § 1 ust. 4 kpw.

Wobec stwierdzenia negatywnej przesłanki procesowej określonej w wymienionym przepisie zaskarżony wyrok należało uchylić i umorzyć postępowanie. Na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania w sprawie obciążono Skarb Państwa.